מה לערלה שכן לא היתה לה שעת הכושר. הקשה ריב"ל גילה היתר שלא נגמרו פירותיו והרכיבו לו נטעו ואומר ר"י דאינו אוסר אלא מה שגדל אחר שהרכיבו לו נטעו וזה לא היה לו שעת הכושר והעקר עצמו היו נאסר אלא מפני המרובה האיסור ואם היה יכול להבדיל אותו העקר ממה שגדל אחרי כן היה מותר וכן כלאי הכרם לו לא היה עיקרו נאסר לו מעביר עצין נקוב חשוב לא היה לו שעת הכושר שהאיסור הגדל אחרי כן לא היה לו מעולם שעת הכושר: **מה** לחמץ בפסח שכן עתיד כרם. ומשור הנסקל לא מצי למימר יוכיח דמה לערלה ולשור הנסקל שכן לא היה להם שעת הכושר לאכילה:

כלאי הכרם יוכיחו. בפ"כל הכשר (חולין קטו:) פריך וגימא ערלה תוכיח ומשני ונראה לר"י דהוה מצי למילף במה מצינו מכלאי הכרם לחולייהו דמה כלאי הכרם שכן נעבדה בו עבירה ואסורה באכילה והנאה אף אי בשר בחלב דכי וכו' אלא ניחא ליה למילף בשר בחלב בק"ו דאלים טפי: **מה** לכלאי הכרם שכן לוקים עליו אלא כדרך כו'. תימה לרשב"ל היא גופא גילה במה מצינו מכלאי הכרם שילקו על בשר בחלב אלא כדרך הנאה ואומר ר"י דליכא למילף דאיכא למימר דשור הנסקל וחמץ שנעבר עליו בכל יראה יוכיח שנעבד בו עבירה ואסור באכילה ואינו אסור אלא כדרך הנאה כתיב כדאמרינן לקמן (דף כח.) דר' אבהו רמא ליה יעקב אפיקורסא סמא אמקשה: אף

בלאי הכרם יוכיחו. (חולין קטו:) פריך וגימא ערלה תוכיח ומשני ונראה לר"י דהוה מצי למילף במה מצינו מכלאי הכרם לחולייהו דמה כלאי הכרם שכן נעבדה בו עבירה ואסורה באכילה והנאה אף אי בשר בחלב וכו' אלא ניחא ליה למילף בשר בחלב בק"ו דאלים טפי: **מה** לכלאי הכרם שכן לוקים עליו אלא כדרך כו'. תימה לרשב"ל היא גופא גילה במה מצינו מכלאי הכרם שילקו על בשר בחלב אלא כדרך הנאה ואומר ר"י דליכא למילף דאיכא למימר דשור הנסקל וחמץ שנעבר עליו בכל יראה יוכיח שנעבד בו עבירה ואסור באכילה ואינו אסור אלא כדרך הנאה ואומר ר"י דאינו אסור אלא מה שגדל אחר שהרכיבו לו נטעו וזה לא היה לו שעת הכושר והעקר עצמו היו נאסר אלא מפני המרובה האיסור ואם היה יכול להבדיל אותו העקר ממה שגדל אחרי כן היה מותר וכן כלאי הכרם לו לא היה עיקרו נאסר לו מעביר עצין נקוב חשוב לא היה לו שעת הכושר שהאיסור הגדל אחרי כן לא היה לו מעולם שעת הכושר: **מה** לחמץ בפסח שכן עתיד כרם. ומשור הנסקל לא מצי למימר יוכיח דמה לערלה ולשור הנסקל שכן לא היה להם שעת הכושר לאכילה:

כלאי הכרם יוכיחו. בפ"כל הכשר